

عنوان مقاله:

تاثیر معماری ملی گرای پهلوی اول بر بناهای آموزشی ایران

محل انتشار:

نهمین کنگره سالانه بین المللی عمران، معماری و توسعه شهری (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

علیرضا میرزایی - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه معماری، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه غیردولتی شهید اشرفی اصفهانی، اصفهان، ایران.

مهدی محمدی - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه معماری، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه غیردولتی شهید اشرفی اصفهانی، اصفهان، ایران.

مهران کاراحمدی - عضو هیات علمی، گروه معماری و شهرسازی، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه شهید اشرفی اصفهانی، اصفهان، ایران.

خلاصه مقاله:

معماری ایران در طول تاریخ همیشه دستخوش تحولات گوناگونی بوده است. اما اوج تسریع در این تحولات را میتوان از دوره قاجار و در ادامه آن در دوره پهلوی اول مشاهده کرد. در معماری پهلوی اول به دلیل روابط ایران با کشورهای غربی سبک های مختلفی وارد ایران شد اما آنچه معماری این دوره را از دوره های دیگر متمایز میکند توجه ویژه به معماری باستانی و ملی است. استفاده از عناصر معماری باستانی در بناهای این دوره در تهران و شهرهای مختلف به خوبی دیده میشود. هدف از این پژوهش بررسی تاثیر ملی گرایی بر معماری بناهای آموزشی ایران در دوره پهلوی اول است. در این پژوهش روش تحقیق به صورت کاربردی بوده و شیوه تحقیق تحلیلی توصیفی با روش گردآوری اسنادی و بررسی نمونه موردی است. در نتیجه این مقاله نشان داده خواهد شد که معماری مدارس ایران در دوره پهلوی اول ضمن داشتن ویژگی های ملی گرایی اعم از ستون و سرستونهای مرتفع همراه پلکانهای ورودی و ایوان بلند روی سکو و داشتن اهمیت در بنا سبک معماری سنتی خود را حفظ کرده و نسبت به بناهای موجود در پایتخت دستخوش تغییرات کمتری قرار گرفته اند که دلیل آن را میتوان در پایداری معماران اصفهانی به شیوه و سبک معماری این شهر جستجو کرد.

کلمات کلیدی:

معماری، ملی گرایی، پهلوی اول، بناهای آموزشی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1952717>

